



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum  
Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant**

**Segneri, Paolo**

**Dilingæ, 1699**

XX. Sanctificetur nomen tuum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

## XX.

*Sanctificetur nomen tuum.*

Confidera, cū DEUM tuum in hac oratione Patrem appellas, æquum esse, ut in omnibus precibus, quæ offers, te genuinum filium deum ostres. porro quid aliud primo loco petat filius sapiens, probæque indolis, nisi quod Patri suo proferat? unde neque te primo loco aliud petere oportet à Patre tuo Cœlesti, nisi quod ipsi prosit: *Sanctificetur nomen tuum.* Hæc igitur præcipua est petitiō, quam facimus in hac excelsa oratione Dominicâ. quia in ista omni amore proprio exuti DEUM amamus propter DEUM, & non propter utilitatem aliquam, quæ ex eius amore in nos detiveretur. Ponitur autem in ipso principio, ut intelligamus hanc petitiōnem esse debere finem ultimum ceterarum, quæ sequuntur. cum petimus à DEO, ut regnum ejus adveniat, ut ejus voluntas fiat, ut pacem nobis tribuat quotidianam, ut culpas dimittat, aut ab his nos præservet, ut denique ab omni malo nos liberet, quid est, propter quod hæc omnia petere debemus, tanquam propter ultimum finem? an commodum nostrum? haud sanè, sed ipsius: hoc est agere more filiorum; non ut facere patres solent, ortum habentes è mari, quæ quantum aquæ inde hauriunt, tantum fordidè retinent quasi pro sagina, sed ut flumina, quæ omnem illi

refundunt quasi tributariam. Vides ergo, ad formandam, ut oportet, istam petitiōnem, opus fore corde Seraphini, quod DEUM amat propter DEUM, nec amando gaudet, nisi quia amor ipse demum cedit in emolumentum DEI. Non es Seraphicus: sed ut sis, conari potes; & quomodo? si utaris hac oratione jaculatoriâ in cunctis operibus, quæ facis interdū, sed ex corde utaris: *sanctificetur nomen tuum.* hoc est jaculum amoris, quo quidquid muneris ad DEUM dirigis, sive pretiosissimum sit, sive vilissimum, quod habeas, eodem placet modo. *Vulnerasti me* (eodem modo) *in uno oculorum tuorum*, quæ res est summi pretij, *Et in uno crine colli tui*, quæ res est nihili. Cant. 4. v. 9.

2. Confidera DEUM non esse pacem in se ullius commodi, cū sit omnium dives. extra se duntaxat aliquo modo recipere illud potest. atque hoc est unicè gloria sua. quæ sicut meritò fuit ultimus finis, propter quem ille nos in mundo constituit juxta illud: *Omnem, qui invocat nomen meum, in gloriam meam creavi eum, formavi eum, & feci eum.* Creavi per creationem animæ, formavi per formationem corporis, & feci per compositionem tam nobilem, quæ resultat ex anima corpori unitâ. Ita. 43. v. 7. ita vult se esse ultimum finem omnium

Fff ff

ope-

operam, quæ suscipimus. quemadmodum merito omnis artifex gloriam suam vult esse finem ultimum rerum omnium, quas aliorum bono ipse elaborat. an ergo nihil unquam referemus ad gloriam nostram? avertat DEUS! omnia ad gloriam DEI. *Tibi Domine Justitia, id est gloria, nobis autem confusio facies.* Dan. 7. v. 7. atque hæc gloria a deo semper illi debita, ut ideo Justitia vocetur, hæc, inquam, est, quam ab ipso petimus hoc loco, quia solus ipse efficere potest, ut sibi detur, sicut par est, unde illam non petimus sub nomine glorificationis, prout etiam petere possemus, sed sanctificationis, quia hæc est gloria DEO maximè accepta. *Sanctus, sanctus, sanctus Dominus DEUS exercituum.* & si in terra voce concordia id omnes exclamarent, prout in cælo contingit, alio non foret opus. *Plena est omnis terra gloria ejus.* Isa. 6. v. 3. Porro nôsse oportet, vocem *sanctificare*, duplicem habere sensum in scripturis. Primus est facere sanctum, alter est tractare ut sanctum. priore sensu dicitur DEUS sanctificasse diem Sabbathi: *Benedixit diei septimo, & sanctificavit illum.* Gen. 2. quia eum servavit sibi. In posteriore dicitur mandasse, ut dies iste sanctificetur. *Memento, ut diem Sabbathi sanctifices.* Exod. 20. v. 8. quia iussit eum nos revereri ut suum. Jam verò nomen DEI non potest sanctificari primo sensu, quia in se ipso sanctior esse nequit, quàm sit, est enim sanctus infinitè. *Sanctum nomen ejus.* Luc. 1. potest sanctificari secundo sensu. & quâ ratione? eâ ipsâ, quâ vole-

bat olim sanctificari Sabbathum. nunc vult sanctificari Dominum, quamcunque diem aliam DEO consecratam. Ista sanctificatur, cum veneris eas profanare per opera inlicita, vel indigna, vel iniqua, quæ contra sanctificationem negativam. *Conserva Sabbathum, ne polluat illud.* Isa. 56. inde sanctificantur per varias usque Religionis, quæ est sanctificatio positiva. simili proportione conpetimus à Domino, ut nomen sanctificetur, petimus imprimis, ne mittat nomen suum profanatum, omnino, ludibrio haberi, prout faciunt infideles, qui nomen istud cum non communicant, etiam trunci, etiam dissimilis orci monstris; & profanatur tot etiam fideles, qui non hoc nomine demonum id blasphemare. Petimus deinde, ut faciat illud magis per actus Religionis, nam verò adorationis, amoris, & laudationis. En, quanto melius loquamur dicentes DEO: *sanctificetur nomen tuum, quàm si diceremus, laudetur, confestetur, magnificetur, glorificetur.* Verbo hæc omnia complectimur, præterea iis utimur vocabulis, quæ sunt DEO gratissima. *Psalmus gloriae sancti ejus, & consistimini, superbia, memoria sanctitatis ejus, cetera, non Providentia, sed sanctitas.* Ps. 29. v. 5.

3. Considera, quare hic conpetimus à DEO, ut ipse sanctificetur nomen ejus, nomen. *sanctificetur nomen tuum.* an fortè desiderandum est, ut dictis modis etiam magis

hinc qualem in solo nomine honoratur?  
 est tunc *DEUS sanctus sanctificabitur.*  
 sed ob hoc ipsum, quisquis  
 desiderat tantopere honorari *DEUM*  
 in nomine, ostendit se multo magis de-  
 siderare, ut honoretur in persona. At-  
 tamen non dicimus: *sanctificeris tu*  
*Patris, sed sanctificetur nomen tuum.*  
 quia bonus filius non solum tolerare  
 potest, si videat Patrem contemp-  
 tui labori in persona, sed nec in nomine,  
 quod gerit. *Glorificabo nomen tuum*  
*meorum.* Pl. 85. v. 12. praterquam  
 quod nomini cuiusque solet plerumq;  
 respondere laus, quae illi datur. si no-  
 men habeat Magnifici, laudatur ob  
 magnificentiam, si nomen habeat  
 Mansueti, laudatur ob mansuetudi-  
 nem, & sic de ceteris. Itaque cum o-  
 pimus DEO, ut in ipso ejus nomen  
 glorificetur, vel ipse in nomine, non  
 desideramus eum glorificari utcumq;  
 sed juxta quodcumque nomen, quod  
 gerit, nempe Domini, Potentis, Provi-  
 denti, Justi, Boni, Benigni, Sancti, & sic de  
 aliis loquendo infinitis. *Cognoscat,*  
*quod nomen tibi Dominus, Potens, Provi-*  
*dens &c.* Pl. 82. v. 19. Hinc est, quod  
 Palmista non contentus dicere: *Af-*  
*ferre Domino filii DEI, asserre Domino*  
*gloriam,* adjungendum putaverit: *af-*  
*ferre Domino gloriam nomini ejus.* Pl. 18.  
 hoc est, *gloriam debitam nomini ejus.*  
 quia secundum omne nomen DEO  
 proprium glorificari illum voluit: *se-*  
*cundum nomen tuum DEUS sic & laus*  
*tua in fines terra.* Pl. 47. v. 10. Nihil o-  
 minus dicere non debemus hoc loco:  
*sanctificetur nomen tuum potentis, no-*  
*men tuum providentis &c.* sed absolute

*nomen tuum* aliud adjungendo nihil. &  
 quare? quia, ut desideremus glorifica-  
 ri quodcumque DEI nomen, satis esse  
 debet, quod sciamus esse nomen ipsi-  
 us. Quando cupis DEUM glorifica-  
 ri secundum nomen Potentis, Providi  
 &c. forte cupis eum glorificari intui-  
 tu beneficiorum, quae ut talis persona  
 tua contulit. at in hac petitione tui pe-  
 nitus debes oblivisci, & sic dicere Deo:  
*sanctificetur nomen tuum,* id est, *tuum,*  
*ut tuum est,* in super habitis aliis, quae  
 possunt adjungi. hoc est agere tanquam  
 filium, qui novit amare Patrem suum,  
 ut oportet, & amare nomen ejus. *Glo-*  
*riabuntur in te omnes, qui diligunt no-*  
*me tuum.* Pl. 5. v. 12. *in te,* non *in donis tuis.*

4. Considera, quomodo filii, si sint  
 amantes, non solum ardentissime cupi-  
 ant gloriosum reddi nomen Patris  
 sui, sed cupiant etiam se ipsos esse, qui  
 pra omnibus id praesent. *Narrabo*  
*nomen tuum fratribus meis.* Pl. 21. v. 23.  
 unde videri potuit, ad demonst-  
 randum Patris amantem filium non fuisse  
 dicendum: *sanctificetur nomen tuum,*  
 sed *sanctificetur nomen tuum,* vel cum omni-  
 bus ceteris: *sanctificemus nomen tuum.*  
 sed falleris: erat, & adhuc est dicendum  
 semper: *sanctificetur.* quare? quia sic a-  
 gis ad modum amantis filii. amans filius  
 debet equidem desiderare, ut ipse super  
 omnes Patris gloriam amplificet, sed  
 non debet hoc desiderare super om-  
 nia. super omnia debet desiderare, ut  
 hoc fiat sive per se sive per alios: pri-  
 mo per se, si tantum ipsi sit datum, sin-  
 minus, saltem per alios. unde ve-  
 rum non est, hic orantem dicere po-  
 tius debuisse DEO: *sanctificem nomen*  
*tuum,*  
 Fff ff 2

num, aut sanctificemus, dicere debebas, uti nunc dicis: sanctificetur ad demonstrandum, te super omnia id desiderare, quod petis. an nescis te non posse modo quodam peculiari extollere Dominum, quin id redundet in honorem tuum? *Gloria hominis ex honore Patris sui.* Eccl. 3. v. 13. quam primum igitur est, ut tibi facte imponat amor proprius, & in ipsa querenda gloria Patris te ipsum queras? imò quoties te ipsum queras, dum queras gloriam Patris? cuperes tu solus deinceps esse in mundo, qui DEI gloriam propages, tu primus, qui ad veram penitentiam adducas animas, primus in concionando, primus in interpretando, primus in docendo, primus in gubernando, primus, qui incedas semper pulcherrimis ornatus palmis: & agis tamen ut illi quondam adhuc rudes discipuli, qui soli in Mundo gloriosum reddere volebant nomen Christi, ejus virtute demones obsessis ejiendo corporibus: *Preceptor vidimus quendam in nomine tuo ejicientem demonium, & prohibuimus eum, quia non sequitur nobiscum.* Luc. 9. v. 49. non sic age, sed memor esto, Christum illico respondisse discipulis: *Nolite prohibere: qui enim non est adversum vos, pro vobis est.* ibid. atque adeo iterum iterumque dic DEO tuo: *sanctificetur nomen tuum.* non sanctificem,

non sanctificemus, sed sanctificetur. stud est, quod super omnia desiderandum, non ut tu sis, qui per omnia glorifices nomen DEI, sed ut nomen DEI ab omnibus glorificetur: de hoc stud pariter super omnia percontandum, hinc quoque, si forte, quantum ad te, bores pro tenuitate virium accipere illi procurare DEI gloriam, id est, succedat, non ideo tristandum, non rejiciendus est animus: gaude petis innumeros esse in mundo sanctificatos, qui possint agere vices tuas, & vngant, desidera. *Laudate nomen Domini, laudate nomen Domini.* Psal. 148. solum videri possit potius dicendum fuisse DEO non sanctificetur nomen, sed sanctificetur, quia solus DEUS renomini suo potest gloriam conferentem. *Da gloriam nomini tuo.* Psal. 113. ominus non est dicendum sanctificetur potius quam sanctificetur. quippe si DEUS vult gloriam, non a se ipsis, sed per nos vult eam adipisci. *Sanctificetur nomen Domini.* Psal. 113. dicere debemus communi vocabulo sanctificetur, quae vox tam nomen, quam nos includit, quia nos ad gloriam DEO nihil possumus ad eam gloriam, & DEUS à nobis de ne nobis nihil vult.

\* \* \*



## XXI.

*Adveniat Regnum tuum.*

Confidera, quomodo post bonum Patris sui omnis filius geminus merito potest imò debet curam propriam, sed quodnam primò? quomòdò primò amare debet & aestimare? tale utique est hereditas. hoc enim est, quod ante omnia debetur ipsi ut filio. *Si filii, & heredes.* Rom. 8. & hoc est, quod ut filius ante omnia in tuto collocare debet. En igitur causam, quare, postquam Patri nostro cœlesti diximus: *santificetur nomen tuum, veli* Christus proximè subiungi: *Adveniat Regnum tuum.* quippe in æquum est post curam gloriæ Patris nobis quoque consulere, nihil herentius desiderandum, aut procurandam nobis est, quàm ut in tuto collocemus hereditatem, quæ filiis omnibus in Paterna Domo est consecutio ultimi sui finis. nec mireris à DEO fidenter nos posse petere eiusmodi hereditatem, non est enim eadem ratio hereditatis Cœlestis, quæ aliarum. si illic desideret filius hereditatem paratam sibi à Patre suo secundum carnem, ob hanc ipsam causam non meretur accipere. hoc enim aliud non est, quàm desiderare mortem Patris. Secus est in hereditate Cœlesti à Patre superno nobis preparatâ. hæc enim aliud denarium non est, quàm ipso frui: *Dominus parat, hoc est, tota pars hereditatis meæ.* *Mat. 20.* videre ipsum, uniri ipsi, vi-

vere in ipso, atque adeò tantundem est petere ab ipso, ut ad hereditatem admittat, quantum est petere, ut concedat nos ipsi totâ simul æternitate conjungi. an non prurit tibi animus amore hereditatis tam splendida? ô hereditatem delectabilem! ô hereditatem opulentam! *Hereditas mea præclara est mihi.* Psal. 15. an non æquum tibi videtur omni momento eam postulare? *Adveniat Regnum tuum.* unde hic non dicitur DEO: *Veniamus ad Regnum tuum, sed Regnum tuum adveniat,* hoc est, *Regnum tuum veniat ad nos.* quia cum de hereditate agitur, ita debet agi. nunquam debemus velle prævenire hereditatem, sed expectare, dum hereditas nos præveniens ipsa appropinquet.

2. Confidera noluisse Christum, dum à Patre hereditatem petimus quoad substantiam, eam peti nomine hereditatis, sed Regni potius: *Adveniat Regnum tuum,* ut eam haberemus istius hereditatis aestimationem, quam habere par est. ne putes, dum heredes erimus Visionis beatæ, nos heredes fore exigui cujusdam boni, heredes Regni erimus, cui par non sit aliud, quod nempe proprium sit ipsius DEI, hoc est, Beatitudinis. *Heredes Regni, quod repromisit DEVS diligentibus se.* Jac. 2. v. 5. nos majorem in terra beatitudinem mente concipere non possumus, quam

Fff ff 3

quam